

РЕШЕНИЕ

№ 6997

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11278** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал.1 от КСО.

Образувано е по жалба от К. А. Щ., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 21 срещу Разпореждане № РВ-3-21-00984892/31.08.2021г. на Ръководителя по контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С.-град, с което на основание чл. 114, ал.3 във вр. с чл.114, ал.2, т.2 от КСО на жалбоподателя е разпоредено да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради общо заболяване за периода от 13.03.2018г. до 27.06.2019 г. в размер на 8 998.50 лв., потвърдено с Решение № 1040-21-1022 от 06.10.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалба Вх. № 1012-21-1418 от 16.09.2021 г. като неоснователна.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с материалноправни разпоредби и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и моли същият да бъде отменен като такъв.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуален представител адв. П. поддържа жалбата. Претендира разноси, съгласно списък.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ – С.-град, се представлява от юрк. П., който моли за отхвърляне на жалбата. Представя писмени бележки по делото. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Административен съд София град, намира, че жалбата е процесуално допустима, депозирана от легитимирано лице с правен интерес и срещу подлежащ на съдебен контрол акт. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

При извършената проверка е установено, че от „Антюш“ ЕООД за К. А. Щ. са представени удостоверения приложения № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване - НПОПДОО) с данни, относно правото на парично обезщетение за временна неработоспособност за периодите на определена с болнични листове временна неработоспособност от 13.03.2018 г. до 23.08.2018 г. вкл.; от 28.02.2019 г. до 28.03.2019 г. вкл. и от 15.05.2019 г. до 27.06.2019 г. вкл. По подадените от дружеството данни, на лицето е изплатено парично обезщетение за 155 работни дни в общ размер на 8 998.50 лв.

При осъществен последващ контрол на изплатени парични обезщетения по КСО и на спазване на осигурителното законодателство, е извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „Антюш“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за периода от месец 08.2017 г. до месец 12.2019 г. вкл., резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21- 00782522/13.07.2020 г. на контролен орган при ТП на НОИ - С. град. По данни от Търговския регистър, „Антюш“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е регистрирано на 07.05.2015 г. с размер на капитала 10.00 лв. На 29.05.2015 г. в регистъра е вписана промяна в собствеността и седалището на дружеството, като за едноличен собственик и управител е вписан Г. Г. Я. със седалище на дружеството: [населено място], [улица]. От 24.08.2016 г. е вписана последна промяна в собствеността и седалище на дружеството като за едноличен собственик и управител е вписан П. Г. А., със седалище на дружеството: [населено място], [улица].

От изискана и предоставена с писмо с вх. № 1042-21-21#144/20.02.2019 г. информация от ТД на НАП - С., е установено, че в информационната система на НАП има данни за подадени от „Антюш“ ЕООД годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО за финансовите 2015 г., 2016 г. и 2017 г., като за 2015 г. и 2016 г. ГДД са с отчетен отрицателен финансов резултат, а за 2017 г. е с отчетен положителен финансов резултат. Дружеството няма регистрирани фискални устройства. Дружеството има регистрация по ЗДДС за периода от 19.05.2015 г. до 29.08.2017 г. съгласно подадените СД по ЗДДС, за периода от м. 05.2015 г. до м. 08.2017 г. дружеството е декларирало приходи от дейността си. В информационната система на НАП няма данни за подадени от страна на дружеството ГДД по чл. 92 от ЗКПО за финансовите 2018 г. и 2019 г., в които дружеството да е декларирало пред НАП извършвана дейност. Управителят на дружеството П. А. не е открит, за да представи необходимите документи за извършване на проверката, контакт с него не е осъществен и чрез органите на СДВР, от които е изискано съдействие.

При извършената проверка е установено, че за периода от м. 07.2015 г. до м. 12.2019 г. от „Антюш“ ЕООД са подадени уведомления за сключени трудови договори и са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за 11 лица, като са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност в общ размер на 9 327.09 лв. за 2 лица. Дължимите съгласно подадените данни и невнесени от дружеството осигурителни вноски за периода от месец 07.2015 г. до месец 12.2019 г. са в размер на 22 255.40 лв.

До управителя на „Антюш“ ЕООД са изпратени задължителните предписания № ЗД-1-21- 00603550/06.08.2019 г. за представяне на документи за извършване на

проверката. Същите са изпратени до адреса на седалището на дружеството: [населено място], [улица] са върнати като непотърсени. Задължителните предписания са изпратени и до постоянния и настоящ адрес на управителя: [населено място],[жк], [жилищен адрес]. но пощенската пратка е върната с отбелязване „непознат“.

В хода на извършваната проверка, на основание чл. 44 - 46 във вр. с чл. 108, ал. 2 от КСО от лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружество за сключени и/или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, е изискано представянето на доказателства и обяснения с цел изясняване на факти и обстоятелства относно упражняваната от тях трудова дейност в „Антюш“ ЕООД.

При извършена проверка в регистрите на НБД “Население” на ГД “ГРАО” е установено, че постоянният и настоящ адрес на К. А. Щ. е [населено място], [улица], ет. 4, ап. 21, който и към момента не е променен. На посочения адрес, до жалбоподателя е изпратено уведомително писмо с изх. № 1042-21-21#310/07.08.2019 г., като същото се е върнало в цялост с гриф „получателят непознат на посочения адрес“.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти и обстоятелства, обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-00782522/13.07.2020 г., предвид установената липса на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството за периода от м. 08.2017 г. до м. 12.2019 г., съответно на доказателства за упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в регистъра на трудовите договори и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в регистъра на осигурените лица е прието, че за тези лица не е възникнало осигурително правоотношение, като декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка.

В тази връзка, са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00782523/13.07.2020 г. от контролен орган при ТП на НОИ - С. град за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от „Антюш“ ЕООД, за поименно посочени в предписанията лица, вкл. и за К. А. Щ., за периода от м. 08.2017 г. до м. 12.2019 г. вкл., които са изпратени на адреса на седалището на дружеството - [населено място], [улица], като пощенската пратка е върната в ТП на НОИ - С. град като непотърсена.

От Протокол № ПТ-5-21-00796935/13.08.2020 г. се установява, че за връчване на задължителните предписания, контролен орган на ТП на НОИ – С.-град е посетил адреса на седалището на „Антюш“ ЕООД на 13.08.2020 г., но управителя на дружеството или упълномощено от него лице не са открити. В тази връзка, предписания са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО, като на определеното за целта място е поставено съобщение с изх № Ц4016- 21-584/14.08.2020 г. Задължителните предписания са влезли в сила на 05.09.2020 г., след изтичане на преклузивния срок за тяхното обжалване.

След влизане в сила на Задължителни предписания № ЗД-1-21-00782523/13.07.2020 г., подадените от името на „Антюш“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода, през който дружеството не е осъществявало дейност, вкл. за жалбоподателя К. Щ. за периода от 01.08.2017 г. до 16.12.2019 г. са служебно заличени на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н- 13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход на К. А. Щ., подадени чрез „Антюш“ ЕООД за периода от 01.08.2017 г. до 16.12.2019 г. и на основание новите данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е постановено Разпореждане № РВ-3-21-00984892/31.08.2021 г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО за възстановяване на получени парични обезщетения за периода от 13.03.2018 г. до 27.06.2019 г. в общ размер на 8 998.50 лв..

К. Щ. обжалвал разпореждането по административен ред. РО приел, че правилно и законосъобразно е издадено разпореждане за възстановяване на получени парични обезщетения. Административният орган, с оглед на установеното след извършените проверки, е приел, че не са налице данни жалбоподателя да е упражнявал трудова дейност, понеже е установена липса на доказателства за извършвана трудова дейност в „Антюш“ ЕООД от лицата, за които са подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, вкл. от К. А. Щ., което се явява задължително условие за възникване на осигуряване по КСО. С оглед на горното жалбата на Щ. била отхвърлена, а оспореното разпореждане Разпореждане № РВ-3-21-00984892/31.08.2021 г. на Ръководителя по контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С.-град, потвърдено с Решение № 1040-21-1022 от 06.10.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалба Вх. № 1012-21-1418 от 16.09.2021 г.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съдът намира, че оспорваното решение се явява валиден административен акт, който е издаден в надлежна писмена форма от оправомощен орган, в кръга на неговата материална и териториална компетентност. В хода на административното производство не са допуснати процесуални нарушения и противоречие с материалния закон.

Съгласно чл. 40 ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Съгласно чл.10, ал.1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват дейност по чл.4 или чл.4а, ал.1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Осигурено лице по смисъла на § 1, т.3 от ДР на КСО е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал. 1 от КСО и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл.10, продължава и през периодите по чл.9, ал.1, т.1-3 и 5.

Редът за упражняване на правото на обезщетение е регламентиран в Наредба за парични обезщетения и помощи от ДОО /НПОПДОО/. В чл. 3, ал. 1 е уредено, че паричните обезщетения за временна неработоспособност, бременност и раждане до 135 календарни дни или трудоустрояване се изплащат при ползване на отпуск или при

трудоустройство въз основа на болничен лист. Следователно временната неработоспособност като осигурен социален риск и основание за придобиване на право на парично обезщетение се удостоверява с болничен лист, издаван от органите на медицинската експертиза.

Съгласно чл.114, ал.2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на връщане от осигурените лица с изключение на случаите по чл.40, ал.7; чл.42, ал.2; чл.54е и чл.54м, ал.2 и при прилагане на разпоредби на международни договори, по които РБ е страна, в които случаи възстановяването им е без лихва до изтичане на срока за доброволно изпълнение.

Съгласно чл. 42, ал. 2 КСО, когато временната неработоспособност поради общо заболяване, трудова злополука или професионална болест е настъпила до 30 календарни дни от прекратяването на трудовия договор или осигуряването, паричното обезщетение се изплаща за срока на неработоспособността, но за не повече от 30 календарни дни.

В конкретния случай, с оглед резултатите от извършените проверки на „Антюш“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сочещи липса на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, вкл. и от К. А. Щ., ЕГН [ЕГН], контролните органи правилно са приели, че същите не са осигурени лица по смисъла на §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО и чл. 10 от КСО чрез дружеството.

В тази връзка, са издадените задължителни предписания № ЗД-1-21-00782523/13.07.2020 г. на дружество „Антюш“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за лицата за периода от м. 08.2017 г. до м. 12.2019 г. вкл., вкл. за жалбоподателя К. Щ. за периода от 01.08.2017 г. до 16.12.2019 г.

Поради неизпълнение на дадените задължителни предписания, от ТП на НОИ С. - град са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от „Антюш“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и самоосигуряващите се лица.

В допълнение следва да се отбележи, че подадените данни по чл.5, ал.4, т. 1 от КСО от „Антюш“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за К. Щ. за периода от 01.08.2017 г. до 16.12.2019 г. вкл. са служебно заличени.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства, съдът намира, че нито в хода на административното, нито в хода на съдебното обжалване от страна на жалбоподателя бяха установени по безспорен начин основни елементи на трудовото правоотношение, като престигане на работна сила на определено работно място, в рамките на определено работно време, ползване на отпуски, получаване на възнаграждение. Представеният трудов договор от 01.08.2017 г. не доказва наличие на осигурително правоотношение. Наличието на сключен трудов договор, регистриран в ТД на НАП и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение, изчислено по подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, тъй като не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение.

В заключение, разпоредбата на чл.114, ал. 2 от КСО гласи, че добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от

осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т.2 е предвидена и хипотезата, при която след изплащането на обезщетенията са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

При така изяснената фактическа обстановка и правна страна на спора съдът прави извод, че обжалваното разпореждане, предмет на спора, потвърдено с Решение на Директора на ТП на НОИ С. - град е правилно, обосновано и законосъобразно, постановено при спазване на материалния закон и не страда от пороци, обосноваващи неговата отмяна. Същото следва да се остави в сила, а жалбата като неоснователна-да се остави без уважение.

С оглед констатираната неоснователност на жалбата, на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. А. Щ., ЕГН [ЕГН], срещу разпореждане Разпореждане № РВ-3-21-00984892/31.08.2021 г. на Ръководителя по контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С.-град, с което на основание чл. 114, ал.3 във вр. с чл.114, ал.2, т.2 от КСО на жалбоподателя е разпоредено да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради общо заболяване за периода от 13.03.2018 г. до 27.06.2019 г. в размер на 8 998.50 лв., потвърдено с Решение № 1040-21-1022 от 06.10.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. град. **ОСЪЖДА** К. А. Щ., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ - С. град, сума в размер на 100 лв., представляваща направени по делото съдебно-деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може са се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок пред Върховния Административен съд.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: